

BUỒN NHƯ MỘT SỚM TRỜI QUÊN NẮNG

Buồn như một sớm trời không nắng
một sớm Giêng mà ngỡ giữa Đông
hơi thở chao vao_ buồn phổi lạnh
và tôi_ người đánh mất đời hồng

*

Không những không vui, thêm hoài niệm
mấy vần thơ tuyệt của người thương
giờ dấu chân thơ xa vĩnh viễn
ngồi đây nghe bước lệ di hành

*

Nhớ mới một giây, tim muốn gục
nguồn hồng khô cạn, chết luôn mơ
còn chỉ trên môi lời di chúc
xem tình như kỷ niệm xa xưa

*

Hồn như mây khói đang tàn rã
rơi xuống trần gian giọt lệ lòng
những hạt giá băng như hoa đá
rưng nằm trên bãi cát vô cương

*

Buồn như sa mạc khô cằn cõi
tôi chờ cuộc tình đi tìm anh
lê lét đường hành hương xưng tội
nhưng mà ai lỗi ? chắc ông xanh

*

Đây sẵn trên tay kính sám hồi
vừa đi vừa nhắm đến cuối đời
cứu độ tâm_ thân quên nhục thể
ngày về xú nấng đón chờ tôi

đông hương

NỖI NHỚ ANH

Từ giòng cũ em lênh đênh giòng lạ
trôi đi đâu trầm thặng như nhánh bèo
thích hồ hải lại sợ mình yếu quá
em vụng về nép theo sóng liêu xiêu

*

Bên kia bờ, chân mây là vạn dặm
bên ni bờ nỗi nhớ cứ phù sa
nỗi nhớ anh, thủy triều theo gậm nhấm
quần rong rêu từng sợi cảm xúc già

*

Lang thang mãi_ giòng em lênh đênh mãi
trái tim buồn sóng xô đẩy ra khơi
hướng phương anh_ thương yêu đâu_ phải trái?

sóng phân ly chia hai ngã chân trời

*

Thôi mặc kệ_ trôi về đâu_ mặc kệ
không còn anh, đời như chiếc lục bình
mới ngày nào đài trang trong tay ái
giò phong trần giữa biển mặn mông mênh

đông hương

TÂM SỰ EM MANG TÊN MỘT NGƯỜI LÍNH TRẦN

Em mang tâm sự loài chim núi
cao nguyên yêu dấu của quê hương
những cánh rừng một thời quật què vì bom đạn
và in dấu đoàn quân đi mở ngõ chiến trường

*

Em mang tâm sự cành lan dại
rừng già trùng điệp dãy Trường Sơn
đêm hoả pháo thay trang về trên đầu núi
em níu tay người, anh là ai...mà mặc áo hoa rừng

*

Em mang tâm sự con suối nhỏ
chảy quanh co triền núi thông ngàn
in trên nước bóng người vai balô tay súng
tiếng sát..sát hào hùng còn mãi ngân âm

*

Em mang tâm sự tình yêu duy nhất
bao năm qua nhớ dáng người buồn
bên hốc đá, cạnh bạn mình xuôi tay nhắm mắt
điều Capstan trên môi, nước mắt thay cà phê đen
*

Chừ dù đã lưu vong trên xứ lạ
trái tim em vẫn đậm hình người lính trận năm xưa...

đông hương

TÍT CAO TUYẾT ĐỈNH NGỌT NGÀO ĐAM MÊ

Ừ thì cao tit đỉnh mây
tuyết hồng nắng vỡ cánh say từ trường
chim về đổ nhánh bốn phương
đêm đi trên mộng bằng đường ảo ảnh
*

Ừ thì tan giữa mong manh
Bài thơ tình cũ đã thành cổ thi
lá rụng nhớ tuổi dậy thì
bây giờ vàng úa, rơi về đất xưa
*

Ừ thì lạnh những giòng mưa
áo em mỏng quá, thấy từ ngoài _ trong
dị òm, nghiêng nón che thân

sợ tay ngọn gió sổ sàng chạm tim

*

Ừ thì e lệ cười duyên
để cho không khí đừng miên man nhìn
núi tà, khép vạt trông quanh
giọt dài giọt ngắn chùng chình nhẹ lăn

*

Ừ thì có ai mơ hoang
mở vòng tay, kệ, đài trang em vào
tuyệt vời chần gối chiêm bao
tít cao tuyệt đỉnh ngọt ngào đam mê

đông hương

GÓC THƠ NHAU

Đường thơ ngòi, mực mận mà
viết về tâm sự đêm qua vương tròn
ảo đời với những còn _ không
đám hoa huyền thoại mùa Đông rụi tàn

*

Gút không gian với thời gian
giả như cổ tích sông trăng phù trầm
giữa trời vàng vạc, sương giăng
những hàng thủy ngọc tròn lăn miên trường

*

Ngu_ mình đánh mất yêu thương
nên thơ rời rớt trong khuôn cửa tình
thắm sâu lời, ý im thinh
trang loang mặt chữ, mực rưng giọt sầu
*

Ngại ngần mở góc thơ nhau
vắng thơ anh, bụi phủ màu tư tưởng
thơ em nhạt nét, mờ hương
dù thơ vẫn đáng thủy chung...vẫn tình

đông hương

THƯ CHO NHỮNG NGƯỜI LÍNH VNCH ĐÃ TRẢ LAI TỰ DO CHO HUẾ

*

Chào sông Huế, em xuôi nghiêng Vỹ Dạ
giòng sông xanh in những sợi nắng vàng...
có muôn thuở, em vẫn thương đoàn lính trẻ
Nào Mũ Đen, Biệt Kích, Biệt Động Quân
*

Chào Thiên Mục, chào Thủy Quân Lục Chiến
Mẹ Mụa Thân máu đỏ thấm áo bà

vết thương nặng trên ngực vì bom miểng
Anh ôm người, băng vết rách toạc da

*

Chào Trường Tiền, sáu vài cầu vang vọng
chân đoàn quân màu áo trận hoa rừng
trả tự do cho Huế buồn muôn thuở
thà phải gửi lại thân trên đất quê hương

*

Em chào các anh, hiên ngang, anh dũng
đã hy sinh cho sông núi, quên mình
em khóc những người hùng mãi không dậy nữa
nén hương này, tiễn anh về cõi...anh linh

*

Chào các anh, Mũ Nâu, Xanh, Mũ Đỏ
mỗi nghĩ về, cảm xúc nghẹn dạt dào
dù em chỉ là người em gái nhỏ
sống yên bình trên đất nước người ta

đông hương

BUỔI SÁNG MÊNH MÔNG

Buổi sáng mênh mông sương mù

Đông còn ngồi quán nán chờ tuyết qua
Tàng cây chim sợ cành già
lỡ cơn gió nhẹ thoảng là bay hoang
*

Buổi sáng chân nhẩn nha ngoan
bước không đợi bước, tránh buồn theo sau
tiếng mây trôi nhẹ trên đầu
lâng lâng rũ xuống, len vào tóc mây
*

Buổi sáng cỏ còn ngủ say
con sâu ưà nướng, đợi ngày trở đêm
sa giếng trên mạng nhện mềm
giọt rung rinh dưới nắng hồng thủy tinh
*

Buổi sáng tim còn nguyên trinh
khoác xiêm y mỏng mời anh vào đời
ru Thơ bằng nụ hôn mời
_Chờ đêm về nhé, tình tôi miên trường
*

Buổi sáng môi thoa chút hồng
cho thơm vị ngọt hương nồng men ngây
riêng anh... đến cuối cuộc chơi
mai em xuống phố bán đời nuôi Thơ

đông hương